

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

24 (38)

Щиро вітаємо доктора юридичних наук, професора,
Заслуженого юриста України Валентину Антонівну Васильєву з
переобранням на посаду Директора Юридичного інституту!

Ваш професіоналізм, багатий досвід та шляхетність
отримали високу оцінку колективу та студентів! Ми впевнені,
що ініціативи та ідеї щодо розвитку Юридичного інституту бу-
дуть підтримані Вами та втілені в життя! Міцного Вам здоров'я,
невичерпних сил і успіхів у здійсненні всіх задумів!

Щиро вітаємо професора кафедри теорії та історії
держави і права, доктора історичних наук,
депутата Івано-Франківської обласної ради
Сергія Васильовича Адамовича
із призначенням на посаду заступника голови Івано-
Франківської державної адміністрації з гуманітарних
питань! Переконані, що Ваші професійні якості
та громадянська позиція, досвід роботи, енергія і
цілеспрямованість будуть завжди стояти на варті інтересів
народу України! Бажаємо Вам міцного здоров'я, успіхів,
творчого натхнення та оптимізму!

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

І. В. Мироненко

**Відносини добросусідства
як сфера правового
регулювання**

О. І. Зозуляк

**Правові аспекти розмежування
юридичних осіб публічного та
приватного права, створених
державою**

Окремі правові проблеми викупу земельної ділянки для суспільних потреб

Конституція України у ст. 41 проголошує непорушність пра-
ва приватної власності, передбачаючи, що примусове відчуження
об'єктів цього права може бути застосовано лише як виняток з мотивів
суспільної необхідності на підставі й у порядку, що встановлені зако-
ном, і за умови попереднього повного відшкодування їх вартості.

стор.3

ОСОБЛИВОСТІ ВИПЛАТИ ДИВІДЕНДІВ ЗА ПРИВІЛЕЙОВАНИМИ АКЦІЯМИ В ПОЛЬЩІ

стор. 6

СУДОВА ПРАКТИКА РОЗГЛЯДУ СПОРІВ ПРО ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ТА ІНШИХ РЕЧОВИХ ПРАВ

стор.8

Наші координатори

ЛОГВИНОВА Марія Володимирівна, МИКИТИН Юрій Іванович, РОМАНКО
Світлана Миколаївна, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, СІЩУК Ліліана Василівна, ТОНІЄВИЧ
Світлана Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редакція

Беложенко Юліана – 3 курс, Радішевська Зоряна – 4 курс, Корицька Ірина – 4 курс,
Грицак Надія – 4 курс, Бугара Оксана – 3 курс, Гладка Оксана – 2 курс, Затолок Мар'яна
– 2 курс, Гретчук Любова – 1 курс, Дідух Анастасія – 1 курс, Середюк Ольга – 3 курс,
Жукевич Марія – 1 курс, Харченко Аліна – 4 курс юридичного коледжу.

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>

• «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

7-28 лютого 2014 р. на базі Юридичного факультету Гродненського державного університету імені Янки Купали відбулася XVI Міжнародна науково-практична конференція «Правотворчість і правозастосування в умовах інноваційного розвитку суспільства», співorganizаторами якої виступили Гродненський державний університет імені Янки Купали (Республіка Білорусь), Ярославський державний університет імені П. Г. Демидова (Російська Федерація), Воронежський державний університет (Російська Федерація), Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (Україна), Вроцлавський університет (Республіка Польща), Університет в Білостоку (Республіка Польща), Вільнюський університет (Литовська Республіка).

Директор Юридичного інституту Прикарпатсь-

кого національного університету імені Василя Стефаника, завідувач кафедри цивільного права, доктор юридичних наук, професор Васильєва В. А. була включена до складу Програмного комітету Міжнародної конференції. Як результат, поглиблено співпрацю між Юридичним факультетом ГрДУ та Юридичним інститутом ПНУ (обмін студентами, обмін викладачами, організація і проведення спільних наукових конференцій, семінарів, підготовка спільних наукових праць, публікації в міжнародних виданнях). В контексті цієї співпраці в 2014 р. уже заплановане наукове стажування викладачів з Республіки Білорусь на базі Юридичного інституту, а також передбачений візит викладачів і студентів з метою вивчення позитивного досвіду роботи Юридичної клініки і визначення подальших шляхів співпраці.

На початку березня викладачами кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права організовано та проведено круглі столи на тему: «Права людини в сучасному світі» та «Захист прав людини у стані внутрішнього конфлікту держави».

В Юридичному інституті тривають відкриті лекції для майбутніх абітурієнтів. 1 березня 2014р. викладачі Юридичного інституту провели відкриті (оглядові) лекції для майбутніх юристів на тему «Укладення шлюбу» (доц. А.В.Зеліско) та «Стадії вчинення злочину» (доц. І.В.Козич).

20.03.2014 року в рамках співпраці між Юридичним інститутом ПНУ ім. В. Стефаника та Бібліотекою Конгресу США надійшла нова серія підручників англійською мовою. Серед найбільш цікавих «The Idea of Private Law», «Criminal law and policy in the European Union», «International Commercial Arbitration», «Prevention and the limits of the criminal law». Дані підручники поповнили фонд бібліотеки Юридичного інституту та використовуватимуться студентами при підготовці до семінарів, що викладаються англійською мовою «Кримінальне право», «Господарське процесуальне право».

СОЛЬСЬКИЙ, ПРОЦИК ТА ПАРТНЕРИ

ЮРИДИЧНА ФІРМА

Юридична фірма «Сольський, Процик та Партнери» (колишня назва – Юридична фірма «Допомога») здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

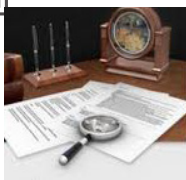
Контакти: Україна, 01034, м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55

E-mail: spartners@spartners.com.ua

Приватне підприємство «Івано-Франківська Правничка Агенція»
Основним напрямом роботи є обслуговування компаній малого та середнього бізнесу, що працюють в сфері електроенергетики та дотичних сферах.

Місцезнаходження: 76018, місто Івано-Франківськ,
вул. М.Грушевського, буд. 35
Тел /0342/ 72-47-97,
E-mail: ifpagency@gmail.com

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА
ПРАВНИЧА АГЕНЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Окремі правові проблеми викупу земельної ділянки для суспільних потреб

Як відомо, світова практика правового регулювання земельних відносин, розглядаючи правову природу примусового припинення права власності на землю, однозначно підтримує обмеженість такого права суспільними та державними інтересами. Одночасно, принципово важливо, щоб законодавче оформлення домінування суспільного над приватним, не підміняло домінуючу суспільної потреби над приватною на домінування приватного інтересу над чийсь правом власності. Відтак, визначення на законодавчому рівні дійсних випадків доцільного вилучення земель є запорукою недопущення зловживань у цій сфері та гарантування права власності на земельну ділянку.

Конституція України у ст. 41 проголошує непорушність права приватної власності, передбачаючи, що примусове відчуження об'єктів цього права може бути застосовано лише як виняток з мотивів суспільної необхідності на підставі й у порядку, що встановлені законом, і за умови попереднього повного відшкодування їх вартості. Підстави й порядок відчуження земельних ділянок як об'єктів права приватної власності визначаються Законом України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (далі – Закон про відчуження) (зі змінами і доп. станом на 04.07.2013).

Останнім часом у вітчизняній правовій практиці набули поширення випадки викупу земельних ділянок для суспільних потреб. Так, за період 2008-2012 р.р. органами державної влади та місцевого самоврядування прийнято 31 рішення щодо викупу земельних ділянок для суспільних потреб, з яких 59% - для потреб автомобільних доріг та об'єктів, необхідних для їх експлуатації, 12,9% - для потреб аеропортів,

12,9% - для ліній електропередач та по 3,2% - для ліній зв'язку, об'єктів, необхідних для експлуатації газопроводів, кладовищ, стадіонів тощо.

Закон про відчуження закріпив концепцію, за змістом якої у разі неотримання згоди власника земельної ділянки, інших об'єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, на викуп цих об'єктів для суспільних потреб, зазначені об'єкти можуть бути примусово відчужені у державну чи комунальну власність за рішенням суду (ст. 15). Тобто навіть у разі повної незгоди власника з мотивами відчуження, може застосовуватись примусове відчуження земельної ділянки, яке здійснюється за рішенням суду. Закон про відчуження дає тлумачення поняття «суспільна необхідність» через вживання іншого терміну - «виключна необхідність», разом з тим, не пояснюючи останній. Це дає підстави державним органам тлумачити його на власний розсуд, тим самим розширювати коло законодавчо встановлених випадків відчуження земельних ділянок з мотивів суспільної необхідності. Варто також відзначити, що в законі визначено вичерпний перелік об'єктів, задля будівництва (створення) яких допускається примусовий викуп у власників земельних ділянок та інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені. Проте, не менш важливо чітко визначити ключові поняття та категорії, якими оперує законодавець задля недопущення зловживань в даній сфері суспільних відносин.

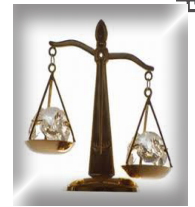
Складним є також питання щодо процедури оцінювання вилученої земельної ділянки. Воно здійснюється на основі Методики експертної грошової оцінки земельних ділянок, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2002 р. № 1531. Інформаційною базою для експертної грошової оцінки земельних ділянок можуть бути різні дані, визначені зазначеною Методикою, причому перелік да-

них, що впливають на вартість об'єкта оцінки, є невичерпним. Відповідно, це дає можливість, враховуючи інші чинники, варіювати оціночну вартість у будь-яку сторону, здебільшого, у сторону зменшення.

Оскільки в даній ситуації має бути забезпечено принцип справедливої викупної ціни, то у разі якщо власник виступає проти відчуження належної йому земельної ділянки за оцінкою, проведеною суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, він може залучити іншого суб'єкта оціночної діяльності для визначення вартості нерухомого майна. У цьому разі витрати на виконання таких послуг несе власник майна. Однак, знову ж таки, власник може виявитися правим – експертна оцінка, проведена обраним ним суб'єктом оціночної діяльності, може виявитися суттєво вища, бо при цьому повинні братися до уваги реальні ринкові ціни, а не мінімальна вартість. А саме таку ціну, як свідчить практика, пропонує орган влади власнику для викупу.

Тому варто покласти витрати на виконання оціночних послуг на орган влади, якщо буде встановлено, що викупна ціна, визначена суб'єктом оціночної діяльності, обраним власником, є справедливою компенсацією вартості майна, на відміну від тієї ціни, яка була визначена суб'єктом оціночної діяльності, визначеним органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування. Проте такого положення в законодавстві немає, тому треба доповнити закон положенням вищезазначеного змісту. Крім того, у разі виникнення спору – таке рішення може також прийняти суд. Саме такий підхід видається найбільш правильним за даних обставин.

Мороз Г. В.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри трудового,
екологічного та аграрного права
Юридичного інституту

Судова практика вирішення спорів у справах щодо поділу майна, набутого чоловіком і жінкою у незареєстрованому шлюбі

Набрання чинності Сімейним кодексом України спричинило запровадження у практиці цілого спектру правових інститутів, які не передбачалися до цього законодавством. Серед них в першу чергу слід вказати на інститут конкубітату.

Конкубінатом називають також фактичні шлюбні відносини, які складаються в результаті спільного проживання чоловіка і жінки без реєстрації шлюбу за умови, що вони не перебувають в будь-якому іншому шлюбі.

Сімейний кодекс України передбачає застосування до правового режиму майна, набутого під час таких відносин, норм про спільну сумісну власність подружжя, передбачених главою 8 (ст. 74 СК України). Судова практика у вирішенні такого роду спорів, за загальним правилом, однозначна: в разі доведення сторонами наявності сімейних відносин, факту придбання майна під час існування сімейних відносин, а також факту не перебування жінки і чоловіка в будь-якому іншому шлюбі, судом застосовуються положення СК України про спільну сумісну власність.

Однак поширеними у судовій практиці є спори щодо поділу майна, набутого під час фактичного спільного проживання чоловіка і жінки до 1 січня 2004 року, тобто до моменту набрання чинності СК України. За загальним правилом дії законів та інших нормативно-правових актів в часі, норми СК України застосовуються до відносин, які виникли після набуття ним чинності. Тому до вказаних нами спірних правовідносин повинно застосовуватися законодавство, що діяло на час їх виникнення, а саме: Кодекс про шлюб та сім'ю України.

Потрібно зауважити, що норми Кодексу про шлюб та сім'ю не передбачали факт спільного проживання без реєстрації шлюбу як підставу для визнання набутого майна спільною сумісною

власністю. Згідно із п. 12 Постанови Пленуму ВСУ № 16 від 12.06.1998 р. «Про застосування судами деяких норм Кодексу про шлюб та сім'ю України» судам слід мати на увазі, що правила статей 22, 28, 29 КпШС не застосовують до спорів про поділ майна осіб, які живуть однією сім'єю, але не перебувають у зареєстрованому шлюбі.

Такі спори мають вирішуватися згідно з п.1 ст.17 Закону України «Про власність», відповідних норм Цивільного кодексу України і з урахуванням роз'яснень, даних Пленумом Верховного Суду України в п.5 постанови від 22 грудня 1995 р. № 20 «Про судову практику у справах за позовами про захист права приватної власності».

Пункт 1 ст. 17 Закону України «Про власність» передбачає, що майно, придбане внаслідок спільної праці членів сім'ї, є їх спільною сумісною власністю, якщо інше не встановлено письмовою угодою між ними.

Судова практика у вирішенні спорів щодо поділу майна, набутого чоловіком і жінкою під час спільного проживання у незареєстрованому шлюбі до часу набрання чинності СК України, була доволі неоднозначна. Судді по-різному трактували та застосовували наведену ст. 17 Закону України «Про власність», в результаті чого в одних спорах доведення в суді факту спільного проживання однією сім'єю без реєстрації

шлюбу ставало підставою для встановлення режиму спільної сумісної власності набутого майна, у той час як при вирішенні аналогічних спорів іншими судами вказувалося, що лише факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу недостатньо, так як потрібно врахувати факт вкладення у майно результатів спільної праці членів сім'ї чи їх спільних коштів.

Безперечно, що наведені обставини спонукають до аналізу законодавства в сфері регулювання правового режиму майна, набутого чоловіком і жінкою під час спільного проживання без реєстрації шлюбу, чинного на час виникнення спірних правовідносин, тобто до 1 січня 2004 року.

Отже, повернемося до п. 1 ст. 17 Закону України «Про власність», який передбачає, що майно, придбане внаслідок спільної праці членів сім'ї, є їх спільною сумісною власністю, якщо інше не встановлено письмовою угодою між ними. Однак у Законі України «Про власність» не визначено коло осіб, які мають в таких відносинах визнаватися членами сім'ї.

Поняття «члени сім'ї» передбачається в окремих нормативно-правових актах. Зокрема, ч. 2 ст. 64 ЖК УРСР 1983 року визначає, що «до членів сім'ї наймача належать дружина наймача, їх діти і батьки. Членами сім'ї наймача може бути визнано й інших осіб, якщо вони постійно проживають разом з наймачем і ведуть з ним спільне господарство».

Наведені критерії можуть використовуватися для тлумачення кола членів сім'ї, визначених у ст. 17 Закону України «Про власність».

Однак аналіз змісту наведеної статті свідчить, що лише факту доведення спільного проживання однією сім'єю недостатньо для встановлення режиму спільної сумісної власності, адже у ній ідеться

про «майно, придбане внаслідок спільної праці членів сім'ї». Про необхідність встановлення факту спільної праці членів сім'ї як підстави набуття спільної сумісної власності йдеться і у п. 5 постанови від 22 грудня 1995 р. № 20 «Про судову практику у справах за позовами про захист права приватної власності», відповідно до якого суди, розглядаючи позови, пов'язані із спільною власністю громадян, повинні виходити з того, що відповідно до чинного законодавства спільною сумісною власністю є... майно, придбане внаслідок спільної праці членів сім'ї чи майно, що є у власності осіб, які ведуть селянське (фермерське) господарство, якщо письмовою угодою відповідно між членами сім'ї чи членами селянського (фермерського) господарства не передбачено інше...

Таким чином, для встановлення режиму спільної сумісної власності на спірне майно, набуто чоловіком і жінкою, які проживали спільно без реєстрації шлюбу до 1 січня 2004 року, діюче на той час законодавство вимагає встановлення такого комплексу фактів: по-перше, встановлення факту спільного проживання однією сім'єю (для ідентифікації особи як члена сім'ї

необхідно встановити не тільки факт спільного проживання, але і наявність спільного побуту та ведення спільного господарства); по-друге, встановлення факту набуття майна саме в результаті спільної праці членів сім'ї, так як без доведення факту участі як жінки, так і чоловіка, працею та коштами у створенні спільного майна, не може бути підстав для встановлення для нього правового режиму спільної сумісної власності згідно із ст. 17 Закону України «Про власність».

Розкритий алгоритм вирішення спірних правовідносин про встановлення режиму спільної сумісної власності щодо майна, набутого протягом фактичного проживання чоловіка і жінки без реєстрації шлюбу до часу набрання СК України чинності, був застосований у Постанові Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 25 грудня 2013 року № 6-135цс13. Згідно із цією Постановою майно, набуто під час спільного проживання особами, які не перебувають у зареєстрованому шлюбі між собою, є об'єктом їхньої спільної сумісної власності, якщо: 1) майно придбане внаслідок спільної праці таких осіб, як сім'ї (при цьому спільною працею осіб

слід вважати їх спільні або індивідуальні трудові зусилля, внаслідок яких вони одержали спільні або особисті доходи, об'єднані в майбутньому для набуття спільного майна, ведення ними спільного господарства, побуту та бюджету); 2) інше не встановлено письмовою угодою між ними. У зв'язку із цим суду під час вирішення спору щодо поділу майна, набутого сім'єю, слід установити не лише обставини щодо факту спільного проживання сторін у справі, а й ті обставини, що спірне майно було придбане сторонами внаслідок спільної праці.

Безперечно, що проблеми судового вирішення розглянутої нами категорії спорів знаходяться не в площині вирішення певних доктринальних проблем регулювання фактичних сімейних відносин, але є способом встановлення єдиного механізму вирішення такого роду справ, способом забезпечення послідовності судової практики у трактуванні норм законодавства, яке діяло до набрання чинності СК України.

*Зеліско А. В.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права
Юридичного інституту*

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

Адвокатське об'єднання «Західно-українська правнича компанія» є однією із провідних юридичних організацій на Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і високопрофесійної компанії в сфері надання юридичних послуг.

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

E-mail: office@zupk.com.ua

**ЗАТРИМАЛА МІЛІЦІЯ –
ЗБЕРІГАЙ МОВЧАННЯ
І НІЧОГО НЕ ПІДПИСУЙ
ДО ПРИБУТТЯ
АДВОКАТА!**

[0 (800) 213 103 [цілодобово]

Надруковано за підтримки американського народу через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) у рамках проекту "Справедливе правосуддя"

**ЗАТРИМАЛА МІЛІЦІЯ –
НЕГАЙНО ВИМАГАЙ
АДВОКАТА!
ЙОГО УЧАСТЬ
ГАРАНТУЄ ДЕРЖАВА**

[0 (800) 213 103 [цілодобово]

Надруковано за підтримки американського народу через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) у рамках проекту "Справедливе правосуддя"

ОСОБЛИВОСТІ ВИПЛАТИ ДИВІДЕНДІВ ЗА ПРИВІЛЕЙОВАНИМИ АКЦІЯМИ В ПОЛЬЩІ

На підставі приписів Торгового кодексу (Kodeks spółek handlowych, KSH) можна виділити три види дивідендів з привілейованих акцій:

1) визнання за привілейованими акціями більшої частини прибутку ніж за акціями простими, через відступлення від засад наявності частки прибутку пропорційного до кількості акцій;

2) визнання першості задоволення перед рештою акцій;

3) визнання права на виплату простроченого дивіденду з прибутку в наступних роках. Іншими словами, право до визначеної частини прибутку накопичується тоді, коли товариство не виплачує дивіденди, однак не довше, ніж протягом наступних трьох оборотних років, і тоді в такій накопиченій формі підлягає виплаті товариством вперше (ст. 353 § 4 KSH).

На відміну від привілейованих акцій, акціям, які мають право голосу, може належати тільки привілей участі в більшій частині прибутку (більш, ніж половину), призначеного до поділу. Натомість в повному обсязі дивідендні привілеї можуть належати тільки німим акціям (ст. 353 § 3 KSH).

Згідно зі ст. 353 § 3 в обмін на привілеї надані цьому класу привілейованих акцій, для них може бути виключене право голосу. Саме тому такі акції іменуються «німими». Останнім може бути надана ширша сфера привілеїв щодо дивідендів, ніж акціям з правом голосу. Однак німі привілейовані акції не можуть гарантувати одержання дивідендів незважаючи на те, в якому розмірі загалом товариство отримує прибуток (ст. 348 KSH). Натомість акцій німих стосується обмеження вказане в ст. 353 § 1 KSH щодо авансу в рахунок дивідендів (ст. 353 § 3 KSH).

Цьому класу акцій належить більша частка в прибутку через першість виплат. Згідно зі ст. 353 § 3 KSH німих акцій не стосуються приписи про обме-

ження розміру привілейованих дивідендів; акція німа може також користуватись першістю задоволення перед рештою акцій. З цього слідує, що привілейований дивіденд, належний німим акціям може полягати:

1) в участі у більшій частині прибутку (наприклад, на акції німі припадає п'ятикратний прибуток який припадає на звичайні акції);

2) в першості задоволення права до визначеної для поділу частини прибутку без права участі в частині прибутку, який залишився (наприклад, право на отримання на засаді першості з суми до поділу прибутку 20 злотих на кожну німу акцію);

3) в комбінації першості задоволення і участі в частині прибутку, яка залишилась в такий спосіб, що на привілейовану німу акцію завжди припадає вища сума, ніж на акції звичайні, тобто найперше виплачується певний мінімальний дивіденд (наприклад, 4 % номінальної вартості) привілейованим акціям, а решта прибутку товариства призначеного на дивіденди ділиться рівномірно між усіма акціями (німими і простими).

У ст. 353 KSH зазначається що статут може передбачати, що акціонеру власнику німої акції, якому не виплачено повністю або частково дивіденди в даному оборотному році, належить відшкодування з прибутку в наступних роках, однак не пізніше ніж протягом наступних трьох оборотних років. Поняття не виплачених дивідендів згідно ст. 353 § 4 KSH означає, що привілейовані дивіденди, які залишаються не повністю або частково виплачені товариством

з огляду на:

1) відсутність у товариства засобів, які згідно зі ст. 348 KSH можуть бути призначені на виплату дивідендів;

2) неприйняття загальними зборами акціонерів рішення про виплату дивідендів.

Формулювання «повністю» або «частково» означають, що йдеться про дивіденди в такому розмірі, який би припадав, якщо б прибуток «в даному оборотному році» був поділений між акціонерами.

Згідно зі ст. 353 § 4 KSH такі дивіденди підлягають накопиченню за невиплачений період. Він не може перевищувати трьох наступних оборотних років. Так, накопичені дивіденди підлягають виплаті на засаді першості у випадку, коли загальні збори акціонерів приймуть рішення про його виплату.

Поряд із тим, не кожний привілейований дивіденд може підлягати накопиченню. Його виплата може стосуватись тільки таких привілейованих дивідендів, величину яких можна визначити незважаючи на те, що товариство в дійсності не виплачувало будь-які дивіденди, наприклад, дивіденди в розмірі 5% номінальної вартості кожної акції, або 10 злотих на кожну акцію. Однак якщо товариство взагалі не виплачує дивідендів, то відповідно не може йтися ні про спосіб їх підрахунку, ні про їх накопичення.

Таким чином, аналізуючи наведені положення Торгового кодексу Республіки Польща, слід позитивно відзначити більш детальні (іноді, чіткіші), на відміну від українського акціонерного Закону норми, що забезпечують право на одержання акціонерами дивідендів за привілейованими акціями. Зокрема, вони стосуються способів розподілу прибутку, призначеного для виплати дивідендів; можливості виплати авансу; видів привілеїв щодо дивідендів; способів їх нарахування і можливості накопичення.

Тож, в цілому позитивний досвід Республіки Польща у сфері правового регулювання одержання дивідендів за привілейованими акціями дозволяє стверджувати, що він може стати корисним при вдосконаленні положень Закону

України «Про акціонерні товариства», який доволі лаконічно регламентує зазначені відносини.

*Саракун І. Б.,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
Лабораторії проблем*

*корпоративного права
НДІ приватного права і
підприємництва
ім. акад. Ф. Г. Бурчака
НАПрН України*

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка 44 а, контактний телефон - 0991921831.

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництва по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua
Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

Запрошуємо до співпраці

Газета "Юрфакти плюс" запрошує до співпраці з виданням практикуючих юристів (нотаріусів, адвокатів, юрисконсультів), працівників правоохоронних органів, суддів. Приймаються до розміщення матеріали, що раніше не були опубліковані або передані до друку в інших виданнях. Матеріали можна надсилати на електронну адресу - lawif@mail.ru. Контактна особа - Зозуляк Ольга Ігорівна, тел. 099-241-26-99.

Вимоги до оформлення матеріалів: обсяг не повинен перевищувати 2 сторінок тексту з інтервалом 1,5; розмір шрифту - 14.

7 лютого 2014 року з метою забезпечення однакового застосування судами законодавства про виникнення, припинення, захист права власності та інших речових прав Пленумом Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ була прийнята постанова №4 «Про судову практику в справах про захист права власності та інших речових прав» (далі – Постанова). Постанова містить роз'яснення щодо правильного розуміння норм цивільного законодавства, розкриваючи водночас процесуальні особливості розгляду в судах спорів, пов'язаних із захистом права власності та інших речових прав. В пропонованій статті вбачається за доцільне зупинитися саме на процедурних положеннях Постанови, які передбачають специфіку здійснення судочинства за позовами, що виникають з приводу захисту права власності та інших речових прав, зокрема на питаннях підсудності, суб'єктного складу учасників провадження, предмету доказування, змісту судового рішення.

При цьому варто зауважити, що Постанова не є «апріорі» єдиним документом, який дає роз'яснення рекомендаційного характеру з питань застосування судами процесуального законодавства при вирішенні справ про захист права власності та інших речових прав. Узагальнення судової практики в даній категорії справ міститься зокрема в:

1) постанові Пленуму Верховного Суду України від 27.08.1976 р. №6 «Про судову практику в справах про виключення майна з опису» (із змінами та доповненнями від 25.05.1998 р. №15);

2) постанові Пленуму Верховного Суду України від 22.12.1995 р. №20 «Про судову практику у справах за позовами про захист права приватної власності» (із змінами та доповненнями від 25.05.1998 р. №15);

3) постанові Пленуму Верховного Суду України від 16.04.2004 р. №7 «Про практику застосування судами земельного законодавства при розгляді цивільних справ» (із змінами та доповненнями від 19.03.2010 р. №2). Зокрема, в зазначеній постанові чітко визначено розмежування компетенції судів з розгляду земельних та пов'язаних із земельними відносинами майнових спорів в залежності від суб'єктного складу їх учасників;

4) постанові Пленуму Верховного Суду України від 30.05.2008 р. №7 «Про судову практику у справах про спадкування»;

5) листі Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ №24-753/0/4-13 від 16.05.2013 р. «Про судову практику розгляду цивільних справ про спадкування».

Крім того, необхідно зазначити, що змінами, внесеними до процесуальних кодексів Законом України від 07.07.2010 р. «Про судоустрій і статус суддів» передбачено норми, які встановлюють принципово новий підхід щодо обов'язковості судових рішень Верховного Суду України. На сьогодні рішення Верховного Суду України, прийняте за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначені норми пра-

ва, та для всіх судів України. У цьому контексті правові висновки Верховного Суду України про правильне застосування норм матеріального права щодо спірних правовідносин, викладені у його рішеннях, є обов'язковими для судів при виборі правової норми, що підлягає застосуванню (ч. 2 ст. 214 ЦПК України). При цьому вбачається, що висновки, викладені у судових рішеннях Верховного Суду України, належить кваліфікувати як застосування норм закону, що має обов'язковий характер, а не створення нових норм права як обов'язкових правил поведінки.

Таким чином, окрім вище перелічених документів судової гілки влади, на практиці при вирішенні справ про захист права власності та інших речових прав необхідно керуватися правовими висновками Верховного Суду України у справах: 1) про витребування майна з чужого незаконного володіння (справа № 6-136цс12, 21.11.2012 р.); 2) про визнання правочинів недійсними, витребування майна із чужого незаконного володіння (справа № 6-58цс13, 26.06.2013 р.); 3) про визнання недійсними договорів та визнання права власності (справа № 6-79цс13, 02.10.2013 р.); 4) про визнання за спадкоємцем права на квартиру державного житлового фонду, в якій за життя проживав спадкодавець (справа № 6-121цс13, 11.12.2013 р.); 5) про скасування рішення про оформлення права власності на квартиру, визнання недійсним договору дарування та визнання права власності на ½ частину квартири (справа № 6-138цс13, 18.12.2013 р.).

Аналіз всіх вище вказаних документів дозволяє визначити види позовів, з якими можна звертатися до суду в даній категорії справ.

Відповідно до абз. 4 п.2 Постанови до позовів, що виникають з приводу нерухомого майна, відносяться позови про визнання права на таке майно, про витребування майна із чужого незаконного володіння,

про усунення перешкод у здійсненні права користування та розпорядження майном, не пов'язаних із позбавленням володіння, про встановлення сервітуту, виключення майна з-під арешту, визнання правочинунедійсним (незалежно від заявлення вимоги про застосування наслідків недійсності правочину) тощо. Крім того, в Постанові зазначається, що суди можуть розглядати позови, пов'язані із набуттям права власності за набувальною давністю (п.9), про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця (п.18), про поновлення права на частку у спільній частковій власності (п.29), про визнання публічних торгів недійсними і витребування майна в особи, яка придбала його на торгах (п.30), про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням (п.34), про право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис) або для забудови (суперфіцій) (п.40) та інші.

Як вбачається з наведеного, розробники Постанови не запропонували вичерпного переліку справ про захист права власності, що мабуть й недоцільно з врахуванням виокремлення загальної специфіки розгляду досліджуваної категорії справ.

Водночас в результаті аналізу цивільного законодавства та матеріалів судової практики до позовів, що виникають з при-

воду нерухомого майна, можна віднести позови, пов'язані із: введенням закінчених будівництвом об'єктів в експлуатацію; визнанням недійсним договору купівлі-продажу нерухомого майна з підстав відсутності у продавця правомочностей на розпорядження майном; визнанням права власності на об'єкт самочинного будівництва; визнанням права власності на самовільно добудовані (переплановані) приміщення; виділенням майна в натурі; витребуванням власником, який втратив право власності на майно на підставі рішення суду, яке в подальшому було скасоване, майна в осіб – набувачів такого майна; встановленням добросовісності набуття права власності; зобов'язанням третіх осіб усунути перешкоди у користуванні майном; стягненням заборгованості з орендної плати; визнанням права на укладення договору оренди; розірванням, зміною, пролонгацією строку дії договору оренди в судовому порядку; відшкодуванням шкоди, заподіяної майну, або збитків, завданих порушенням права власника (включаючи й неодержані доходи); виключенням майна з опису.

Роз'яснення, що містяться в Постанові, застосовуватимуться також під час розгляду справ про вирішення спорів, пов'язаних з орендою землі; про встановлення та припинення дії земельних сервітутів; про примусове припинення права на зе-

мельну ділянку з передбачених Земельним кодексом України підстав; про вирішення майнових спорів, пов'язаних із земельними відносинами, в тому числі про відшкодування власникам і землекористувачам збитків, заподіяних вилученням (викупом) визначених угідь, обмеженням їхніх прав або порушенням земельного законодавства; про визнання недійсними договорів купівлі-продажу, дарування, застави, обміну, ренти земельних ділянок, договорів довічного утримання, за якими набувачеві передаються у власність земельні ділянки, укладених із порушенням встановленого законом порядку; про повернення самовільно зайнятої земельної ділянки чи про звільнення земельної ділянки особою, що займає її без належних на те підстав; спорів з питань надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства у випадках, передбачених законодавством, а також спори з майнових питань, пов'язаних із земельними відносинами, за участю громадян, що є членами фермерського господарства, їхніх спадкоємців тощо.

Продовження у наступному номері

*Логвінова М.В.,
кандидат юридичних наук,
доцент,
заступник директора
Юридичного інституту*

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

Культура і закон

Ставлячи за мету визначення сутності, принципів і функцій права у культурологічному аспекті, ми спрямовуємо увагу на виявлення генези природних і національно-духовних коренів права та його нормативно-регулюючих приписів як соціокультурного явища.

Для культуролога тут принципово важливим є необхідність зрозуміти, що стоїть за тими чи іншими фактами культури, які потреби, прагнення, першопричини, сутнісні основи світопорядку відображені

у її конкретних соціальних чи особистісних формах, тобто той соціокультурний субстрат (основи ідеально-духовних реалій), без якого ні норми, ні цінності, ні смисли права не змогли б впливати на людину.

Громадянське суспільство формується тоді, коли всі його члени визнаються суб'єктами, які мають природні та невідчужувані права і свободи. І саме таке суспільство, як сукупність незалежних індивідів, забезпечує побудову держави на принципах поваги до прав і сво-

бод громадян і до їх захисту.

Право, як духовний вид культури, гармонізує, впорядковує людські взаємини, робить людину самодостатньою особистістю, котра, цінуючи свою свободу, поважає свободу іншої людини. Право – це не лише умовна формула, придумана й установа на людьми, і значення права не визначається лише людськими приписами; право є, за своєю найголовнішою сутністю, духовною, святою цінністю, а значення його виявляється в духовному бутті, котре притаманне земній

людині від природи.

Зауважимо, що ціннісний, духовний, тобто культурологічний зміст права розповсюджується і на закон, який розглядається сьогодні в континуумі «культура – людина – закон». Закони стають часткою культури настільки, наскільки вони збігаються із правом, санкціонуючи культурно-правові правила поведінки, які вже склалися.

Логічним є обґрунтування багатьма мислителями соціокультурного характеру цінностей у праві, в тому числі і закону. Історія розвитку права дає нам вражаючі приклади трансформації ціннісної значущості правових норм. Так, уже Геродот згадує про звичай індійського племені каллатіїв, який зобов'язував сина з'їсти тіла померлих батьків. У Карфагені аристократичні сім'ї повинні були приносити в жертву своїх первістків. У деяких давньогрецьких містах до прийняття законів Солон батько мав право продавати своїх доньок на торгах. Таких прикладів можна приводити безліч. Те, що колись сприймалося як необхідний і справедливий припис, сьогодні сприймається як дикунство, прояв жорстокості. Тому зміст цінностей у праві зумовлюється не природою права, а конкретними комунікативними, духовними і матеріальними умовами життя спільноти.

Людина створює закон із метою встановити певний диктат, нав'язати певну модель поведінки. Але диктатура закону може бути як виправданою, так і невиправданою. Закон є дієвим тоді, коли він відповідає логіці, ідеалам людськості (проблеми опікунства над немічними людьми, питання усиновлення сиріт тощо), врешті-решт – Божій волі. Тобто, при формуванні закону враховуються обов'язково вимоги не тільки позитивного, але й природного права.

Вирішуючи проблему духовності у правовому просторі, зауважимо, що саме філософсько-культурологічний зміст повинен стати «школою вищого закону», в якій має розглядатись не лише духовність

як філософська категорія, а правова духовність як категорія сучасної філософії права, суть якої – інтерпретація духовності та правових приписів. Адже право є носієм духовних надбань, цінностей, ідеалів. Право систематизує духовні вимоги до людини, а, значить, має певні духовні властивості.

Закон, таким чином, є зовнішнім виявом права. Тому необхідно брати до уваги такі поняття як верховенство права, та дієвість конкретного закону, який нікому не підвладний, а повинен лише відповідати суспільним приписам. Верховенство закону не завжди виправдане, тому що він може бути суперечливим, недосконалим у своїх регулятивних проявах. Діє лише правовий закон, адже гарантом законних інтересів громадян є, насамперед, право, яке володіє духовною і моральною силою (вищою, ніж сила держави). Сила права передусім зумовлена змістом національної моралі, загальнолюдськими цінностями, природно-історичними правами людини і спирається на морально-духовні засади суспільства.

Відповідно, правовий закон – це адекватне вираження права в його офіційному статусі, обов'язковості для всіх, визначеності та конкретності, необхідних у системі діючого позитивного права. Таке визначення закону через сутність права надає йому не лише статусу обов'язковості, але й статусу істинності. Адже загальнообов'язковим є лише правовий закон. Саме таке трактування закону свідчить про новий гуманістичний підхід у сучасній юриспруденції. Йдеться,

насамперед, про фундаментальні основні принципи прав людини, загальноправові засади суспільного і духовного розвитку, розвиток приватного права, незалежного правосуддя. Це нове праворозуміння створює основу для визначення сутності всіх правових явищ, структури моделі правової культури, її складових, в тому числі сприйняття закону як основної цінності у правотворчій і правозастосовчій діяльності.

Регулювати правовідносини у громадянському суспільстві та правовій державі може лише такий закон, який спрямований на реалізацію конституційних прав і свобод людини і громадянина і який за своєю сутністю є тожним змістові гуманістичних ідеалів і загальновизначених людських цінностей.

Такий підхід до визначення змісту правового закону спонукає нас до культурологічного трактування природи закону, беручи до уваги екзистенційний смисл тяжіння людини до ціннісного вияву, скажімо совісті, через суспільне благо, яке є невід'ємною складовою самої природи людини. Людина-законодавець виявляє цю здатність у собі, завдяки чому закон, що твориться, наповнюється ціннісними людськими смислами, в тому числі і совістю.

Отже, моральний авторитет правового закону формується на підґрунті духовних ідеалів, християнських цінностей, природно-правової парадигми з її ідеями абсолютності, вічності, незмінності нормативно-ціннісних основ людського буття.

Як бачимо, правовий закон, таким чином, працює на індивідуальну свідомість, орієнтуючи її на істину і, водночас, на суспільний порядок та соціальну гармонію, на перспективу подальшого духовного, морального розвитку людської спільноти.

При цьому варто пам'ятати, що закон стає цінністю культури настільки, наскільки він гармонізується з правом, санкціонуючи культурно-правові правила поведінки, які вже пройшли культурологічно-духовну апробацію, стали

складовою правосвідомості особистості і визначають її правову поведінку без втручання будь-яких владних структур. Процес законодавства має удосконалюватися, насамперед, через збагачення його соціокультурного змісту, більш чітко визначення його юридичного духу, що позитивно впливатиме на досконаліші вирази прав і обов'язків учасників правовідносин, раціоналізацію законодавчої техніки. Законотворчий процес виходить на каузальні зв'язки з буттям людини і має спиратися на давні та фундаментальні нормативно-ціннісні основи, які склалися протягом усього історико-культурного розвитку світової людської спільноти.

Ми вважаємо, що лише усвідомлення, сприйняття особистістю, у тому числі і законодавцем, універсальних культурно-історичних правових цінностей, традицій здатне нині подолати бездуховність, що зростає, низьку ефективність законотворчої діяльності.

Беззаперечним є й те, що на якість законотворчого процесу впливають світоглядні основи поведінки законодавців,

рівень і змістова наповненість їх правосвідомості як системи духовного відображення всієї правової дійсності соціокультурного середовища.

Тому такою актуальною є проблема формування нової людини ХХІ століття, якій були б притаманні нове бачення світу, поглиблене філософсько-культурологічне сприйняття його впорядкованості та гармонійності, яке можливе на основі випробуваної та вивіреної часом правової культури і свідомості. Це, в свою чергу, вимагає чималих зусиль, спрямованих на збереження, засвоєння, переосмислення і розвиток тисячолітньої культурно-правової спадщини.

Без культури закон, будучи перед сваволею, перетворюється на її жертву – сваволя обертає закон собі на службу. Безкультур'я, віддаючи закон на поталу сваволі, породжує кризу законодавства.

У суспільстві, що відзначається низькою культурою людей, роль усіх соціокультурних інститутів спотворюється таким чином: держава – для держави, законодавство – для законодавства, політика – для політики, релігія

– для релігії, наука – для науки, мистецтво – для мистецтва тощо. З розвитком культури вони починають відігравати свої ролі так, як це їм і належить. Бо лише культура – мати порядку, а Закон – це інструмент для забезпечення порядку, зауважує О. М. Костенко, що приводиться в дію залежно від соціальної культури людей.

З нашої точки зору, сучасна юриспруденція має зробити свій внесок у створення своєрідного Кодексу законів природного права, основи якого були закладені ще творцями римського права. Все це сприяло б розвитку правової культури не лише правознавців, але й громадян – визначального чинника у розбудові правової держави Україна.

*Зеліско Л. І.,
кандидат педагогічних наук,
доцент,
доцент кафедри
релігієзнавства, теології і
культурології
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

ТИ ПОТРІБЕН ШЕФУ, А ВІН ТОБІ – НІ?

Рано чи пізно перед кожним студентом постає гостре питання пошуку роботи. Варто зазначити, що ринок незалежних працівників стрімко зростає. Тож давайте поговоримо про такі дивні та не всім зрозумілі поняття, як самозайнятість та фріланс, а також розмежуємо їх.

Самозайнятість – відносно новий феномен на ринку праці. Сам термін «самозайнятий» в Україні, на відміну від self-employed на Заході, майже не прижився, навіть попри те, що він прописаний у законодавстві.

Згідно з Податковим кодексом України, самозайнята особа – це фізична особа-підприємець або незалежний професійний діяч, що не є працівником у межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності.

Більш популярним у народі є термін «**фріланс**». Він вже навіть встиг обрости фольклором та стереотипами. Вважається, що фрілансер – нестримна вільна пташка, коваль свого щастя, людина без розкладу і начальників.

Проте не можна сказати, що «самозайнятість» і «фріланс» – це офіційна та розмовна назви одного і того ж явища. Багато в чому ці поняття перетинаються, проте не в усьому – про різницю між ними і досі ведуться суперечки в англійськомовних блогах.

«Самозайнятими» частіше називають бізнесменів, торговців, чий прибуток визначається не зарплатою, а підприємницькою діяльністю. Самозайнята людина – сама собі бос.

«Фрілансерами» в Середньовіччі називали найманих солдатів; сьогодні ж це незалежні професіонали, які працюють у різних проектах переважно на гонорарній основі.

Тому ключове питання у пошуку різниці між самозайнятими та фрілансерами – хто замовник праці? Особа, з якою ви співпрацюєте, – це ваш клієнт чи начальник?

Самозайнятими ми можемо назвати невтомних фермерів, діловитих стартаперів, заповзятливих власників йога-студій. Фрілансерами – вільних митців, програмістів, дизайнерів, журналістів, перекладачів.

Фріланс: більше свободи та менше гарантій

Ринок фрілансу в Україні та світі продовжує зростати. За даними сайту Freelancer.com найбільш перспективними напрямками діяльності для фрілансерів є створення презентацій у PowerPoint, написання звітів, бухгалтерський облік, малювання ілюстрацій, Photoshop-дизайн, Фейсбук-маркетинг, розробка Android.

Переваги фрілансу, на перший погляд, очевидні. Люди, які самі на себе працюють, можуть самостійно будувати свій графік та ходити на роботу в халаті. Британські дослідження показують, що 58% фрілансерів віддають перевагу роботі з дому.

Проте за солодкими свободами може приховуватися відсутність соціальних гарантій. На позначення цього явища існує академічний термін «прекаріат». Досить часто так називають вільнонайняту молодь без жодних прав. Популяризатор терміну Гай Стендінг називав прекаріат найнебезпечнішим класом. Саме представники цієї групи були рушійною силою руху Occupy Wall Street.

Самозайняті: більше праці та більше ризиків

На Заході самозайнятих вже щонайменше десятиріччя аналізують The Guardian, Forbes та The New York Times. Останні свого часу писали: «У суспільстві, де шанується індивідуалізм, самозайнятість завжди була привабливою».

Зростання кількості самозайнятих у Європі, США та Японії почалося на початку нульових і сповільнилося після економічної кризи.

Згідно з дослідженнями Служби національної статистики Великобританії, героїнями першої хвили самозайнятості були домогосподарки. Вони перетворювали свої хобі на бізнес, присвячуючи цьому лише кілька годин на день.

Проте вже у 2011-12 роках дослідження свідчили, що самозайняті почали працювати більше, ніж традиційні працівники. З чотирьох

мільйонів британських самозайнятих третина працювала понад 45 годин на тиждень. Були такі, що працювали понад 60 годин – наприклад, фермери.

Статистичний портрет типового самозайнятого другої хвили – чоловік за 35, житель великого міста. В Америці, Європі, Росії дві третини самозайнятих – чоловіки.

На сьогодні у США та Канаді самозайняті становлять 10-15% усіх працевлаштованих; у Греції, Туреччині, Мексиці таких 30%.

В Україні самозайнятих рахують нечасто. За даними Інституту соціології Національної академії наук України за 2011 рік, самозайнятими вважалося близько 5% українців – це навіть менше, ніж кількість безробітних у країні. Проте чимала кількість самозайнятих, особливо фрілансерів, працюють неофіційно.

На сьогодні в Україні нараховують понад 1,2 млн. фізичних осіб-підприємців. Визначити, яку частину цих людей складають власники своєї справи, а яку – незалежні працівники, фактично неможливо.

*студентка 2 курсу
Затолюк Мар'яна*

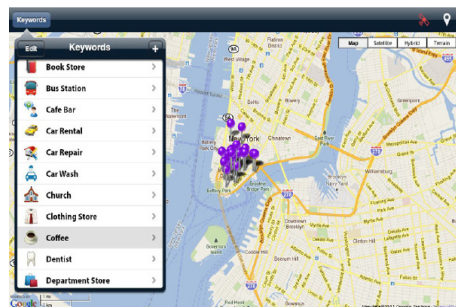
НАЙКРАЩІ МОБІЛЬНІ ДОДАТКИ ДЛЯ ПОДОРОЖЕЙ

В час динамічного розвитку комп'ютерних технологій, інтернету та наявності великої кількості смартфонів і планшетів, доступність інформації відіграє величезну роль. Саме тому в цій статті я розповім про найкращі, на мою думку, мобільні додатки для подорожей, які допоможуть зорієнтуватись в місцевості, підібрати собі розваги до смаку або дізнатись іншу корисну інформацію. Для кращого сприйняття я спробую розділити їх на категорії.

1. Путівники по містах/країнах (музеї, ресторани, визначні місця).

TripAdvisor Offline City Guides (TripAdvisor). Один з найвідоміших путівників має як онлайн, так і офлайн версію. В офлайновій є більше 30 міст, всю інформацію по яких можна завантажити та отримати в

постійний доступ. Надзвичайно корисні програми, до того ж абсолютно безкоштовні.

Lonely Planet Travel Guides, Phrasebooks and Maps. Мабуть кожен з мандрівників хоча б раз та й стикався з цією серією. Вражаючий набір інформації, яка стане у пригоді в будь-якому куточку планети. Скористатись безплатно можна скороченими путівниками лише по 4 містах: Нью-Йорк, Барселона, Лондон і Париж. Всі інші путівники платні і коштують в залежності

від об'єму та виду наданої інформації.

Yelp. Ще одна must-have аплікація для мобільних пристроїв. Все, що стосується барів, кафе та ресторанів з описом, фото та відгуками в абсолютно безкоштовному доступі.

Find Near Me. Аналог Yelp з закладами харчування, банкоматами, аеропортами, службами таксі та заправками.

Wikihood. Пошук місць згідно вашої локації з виведенням короткого опису, відстані до них та зображення. Дуже зручно і при цьому безкоштовно.

City Guides, Offline Maps (by Stay.com). Можливість додавати існуючі місця в свій власний путівник, створювати нові напрямки, ділитись враженнями. Є опція офлайнового доступу до потрібного матеріалу. І все це безкоштовно!

2. Пошук транспорту.

Rail Planner – Offline Timetable for Eurail and InterRail Passes. Пошук поїздів в Європі став набагато доступнішим завдяки сайтам Raileurope та Interrail. Ці дві системи об'єднані в даному безплатному офлайн-додатку.

All Subway. Додаток з мапами майже всіх підземок світу. Незамінна річ у великому місті, а коштує всього 1 долар.

OntheFly. Пошукова система авіаперельотів від Google в абсолютно безкоштовній мобільній аплікації.

Kayak. Один з найбільших пошукових сайтів-агрегаторів дозволить знайти перельоти напряму з мобільного пристрою завдяки зручному в користуванні мобільному додаткові. Також доступний пошук авто на прокат та готелів.

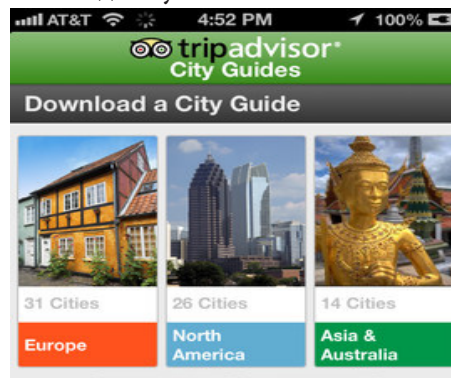
3. Пошук проживання.

Booking, Airbnb, Hostelworld, Hostelbookers. Всі ці додатки безплатні та є мобільними аналогами інтернет сайтів пошуку готелів, апартаментів та хостелів

відповідно.

4. Корисна інформація.

Currency. Конвертер практично всіх можливих світових валют. За наявності Інтернету курси оновлюються, потім залишається лише ввести необхідні суми і готово.

Yahoo Weather. Мабуть, один з найкращих додатків прогнозу погоди. Інформація про схід та захід сонця, силу та напрям вітру, вологість та фази місяця. Все, що варто знати про погоду місяця, куди прямуєш.

Wi-Fi Finder. Пошук точок з вайфаєм в барах, готелях чи звичайних будівлях, включно з ко-

ментарями по паролях до них.

5. Карти.

Google Maps, Open Maps. Дві найбільш популярні онлайн карти. Якщо немає постійного доступу до інтернету, можна завантажити ту територію, де ви будете перебувати, щоб потім використовувати GPS навігацію в офлайн режимі.

directU Europe. Детальна карта Європи, яка не потребує доступу до глобальної мережі, обов'язково стане в пригоді. Основним плюсом є те, що додаток абсолютно безкоштовний, до мінусів можна віднести завантаження процесора мобільного пристрою та об'єм пам'яті, який займає програма.

Це далеко не всі корисні аплікації, які доступні для мобільних пристроїв, але я постаралась виділити найцікавіші. А якими користуєтесь Ви?

студентка 2 курсу
Затюлок Мар'яна

ПЕРШОКВІТНЕВА СМІХОТА

1 квітня – свято, яке цілком можна віднести до міжнародних, оскільки воно з однаковим успіхом відзначається в Україні, Німеччині, Англії, Франції, Скандинавії, і навіть на Сході. В одних країнах 1 квітня називають Днем сміху, в інших – Днем дурня. У цей день кожен з нас намагається пожартувати над ближнім, і ніхто не застрахований від жартів. Навіть дуже серйозні та похмурі люди мимоволі посміхаються в цей день. Але звідки ж воно взялось, те перше квітня? Існує декілька гіпотез, проте ніхто достовірно не може сказати коли і як саме воно виникло.

Перша письмова згадка про 1 квітня як конкретний День усіх дурнів знайдено в англійській літературі й датується XVII сторіччям. Щоправда, стверджують, що у Франції він існував із 1564 року, коли там було введено новий календар, що пересунув Новий рік із 25 березня на 1 січня. В Англії та британських колоніях Григоріанський календар запровадили 1572 року,

а в Шотландії – 1600. Результат виявився аналогічний, що й у Франції. Тільки тут свято назвали All Fools Day, тобто Днем усіх дурнів. Незабаром колоністи експортували цю традицію до Північної Америки та Австралії.

Найбільш популярними жартами американських школярів залишається кинутий на дорогу прив'язаний гаманець чи аркуш паперу, що чіпляється позаду з написом «Чекаю стусана». Не відстають від своїх дітей і дорослі. Матір може подати на стіл шоколадні тістечка, всередині яких суцільна вата чи торт, заповнений ганчір'ям (смачний, напевно :D).

День сміху святкується зараз у всьому світі, але ніде не є вихідним. У США його називають «святом серця, а не держави». До речі, професор Стенлі Теп з Інституту здоров'я в Окхерсті (Каліфорнія), стверджує: «30 хвилин сміху на день дозволяють пацієнтам, котрий переніс інфаркт міокарду, уникнути повторного нападу в найнебезпечніший період –

перші півроку після нападу, і потім жити повноцінним життям. Здоровим же людям ця кількість сміху подовжує життя на роки, іноді на десятиріччя».

У німців здавна існує звичай посилати кого-небудь, найчастіше дитину, за тим, чого не можна принести.

У чехів і словаків теж існує вираз: Poslati koho z Aprilem. Цей же звичай відомий також у Польщі та Литві під назвою Prima aprilis. Є підстави вважати, що прийшов цей звичай до Європи від римлян разом із самою назвою місяця – «апріль» і що він був частиною якогось таємничого язичницького звичаю під час святкування.

Найкращі жарти 1 квітня в історії

Напевно, «найсмійніший» розіграш відбувся 1 квітня 1915 року в розпал Першої Світової війни. Над німецьким табором раптово з'явився французький літак і скинув бомбу.

Німці кинулися навтьоки, але вибуху не було. Бомба виявилася футбольним м'ячем з написом «Із першим квітня!».

У 2001 році 1 квітня посеред Копенгагена з-під землі вирвався вагон метро. Насправді це був першоквітневий розіграш від метрополітену. Старий вагон (причому з метро Стокгольма) розпиляли навпіл і обклали камінням.

Більшість розіграшів були організовані журналістами. Немає нічого простішого, ніж опублікувати 1 квітня неймовірний матеріал. У 30-х роках газети писали про людину, яка літає, надуваючи власні легені, в 50-х роках - про врожай вермішелевих дерев, а в 70-х - про виявлення трупа лохнеського чудовиська.

На Ваш огляд, пропоную декілька першоквітневих жартів, що особисто в мене викликають бажання їх використати :D

1. Розіграш з нитками. Якщо в кімнаті колеги або сусіда по гуртожитку двері відчиняються назовні, то можливий такий розіграш. Потрібно з'єднати різноманітні предмети: книги,

ручки, легкі меблі і т.д. за допомогою ниток з ручкою дверей. «Жертва» відчиняє двері, і всі предмети вилітають зі своїх місць. Повний розгром!

2. Розіграш із коробкою. В аудиторії, де зараз розпочнеться лекція, поставити невелику коробку на високе (вище людського зросту) місце, наприклад, на шафу. У коробці повинен бути верх і не повинно бути дна. Ззовні наклеїти яскравий, здалеку помітний напис – наприклад, «презервативи» – і заповнити коробку конфетті.

Викладач входить в аудиторію, бачить коробку із зухвалою назвою і що робить? Звичайно ж, знімає її з шафи. А коробка ж без дна!

3. Розіграш із табличками. В установі, де багато відвідувачів, розмістити табличку із вказівкою туалету на дверях абсолютно іншого приміщення. Бажано,

щоб працівники, що знаходяться в цьому приміщенні, як можна рідше виходили назовні – так довше висітиме табличка, і тим довше працівники спостерігатимуть неймовірно здивованих відвідувачів.

4. Розіграш з мотузкою. Узяти довгу мотузку і знайти невеликий будинок, що стоїть осторонь. Першого ліпшого попросити потримати кінець мотузки. З іншим кінцем мотузки ідіть навколо будинку і, обійшовши майже повністю, попросити іншу людину потримати вже цей кінець мотузки.

Попросити сильно натягнути мотузку і йдіть собі. Що виходить? Ці люди один одного не бачать, їм заважає кут (ви бачите їх обох), і мотузку вони кинути не можуть – адже їх попросили потримати. Чим це скінчиться?

Є ще дуже багато стандартних першоквітневих жартів, можна й проявити креативність і придумати якусь оригінальну витівку самому. Тим не менше, ніхто не обійдеться в цей день без сміху. Отож, готуймося! ;)

студентка 1 курсу
Жукевич Марія

Ще поки в п'ятні наша свічка не згасла,
А світить в дорозі – йдемо до мети,
Хоча небезпек нам багато припасла
Терниста ця путь, я піду. Ну а ти?
Візьмімось за руки, свічки запалімо,
Бо разом ми – сила, нам й смерть не страшна
І устрій режиму диктату звалімо,
Бо ж світло мільйонів п'ятні поглина!!!
Хтось скаже: «Що світло оте? Що допоможе?»
Та з нами надія і віра свята,
Благословення матерів і слово Боже,
Й свободи дух у воздуху вита.
Бо хто ж теє бачив, що зло править світом
І золото, й срібло вирішує все?
Ми нація горда, ми станем гранітом
За доньку, за сина... і їм принесем

Ту волю і чесність, і ту справедливість
І правду, що ждала моменту свого,
Ми довго чекали, та ми не скорились,
Бо хто ж, як не ми досягнемо цього?
Ми дочки й сини однієї держави
Єднаймося разом і сестри, й брати
І захід, і схід з перемоги мечами
Вставай Україно, крокуй до мети!
Себе прирікаємо, любя громадо,
З безвиході тої тиняться в світах,
А наші керманічі – сито й багато,
А ми, українці, мов загнаний птах...
Скоріш прокинься, будь свідомою, людино!
Бо що залишилось і теє ти проспий...
А що болить мені? Болить моя Україна
І втрачені життя, яких не воскресить...

Студентка 3 курсу
Левандовська Любов

Mina
салон-перукарня

вул. Мельника, 11 а
тел.: +38 (0342) 72 00 28
моб.: +38 (095) 75 384 60
моб.: +38 (067) 93 266 93

- ☉ всі види перукарських послуг
- ☉ весільні та вечірні зачіски
- ☉ манікюр
- ☉ педикюр
- ☉ гелеве нарощування нігтів
- ☉ фарбування брів та вій
- ☉ професійна консультація косметолога

Останнім часом інтерес до графології почав стрімко зростати. Графологія тісно пов'язана з психологією, доказом чого є зв'язок між почерком та особистістю людини. Різні характеристики почерку використовуються для того, щоб дізнатись про певні індивідуальні якості особистості. Це – відображення нашого мозку, нашої свідомості на папері. Знання даної науки для юристів – це одна з найпотрібніших навичок. Тому ми пропонуємо Вашій увазі Топ-5 книг з графології.

1. «Аналіз почерку: робота на Вас», Андре Макнічол

Книга А. Макнічола – бездоганний вступ у пізнання графології. Пояснення автора насичені іронічним гумором та підкріплені оглядом почерків як знаменитостей, так і «простих смертних». Ніхто із читачів не може бути впевненим, що те, що написано у книзі, його не стосується.

«Аналіз почерку: робота на Вас» вже 12-й раз перевидається, а на її створення пішло 15 років і ще два для того, щоб звести всі нотатки та рукописи докупи. Початковою метою Макнічола було представити графологію як логічну, покрокову та захоплюючу науку серед інших, щоб її помітили вчені та приділили їй належну увагу.

Якщо Ви шукаєте найкращу, всеохоплюючу та одночасно досить просту книгу з графології – Вам потрібно почати з цієї. Окрім всього, автор спонукає замислитися, яка Ви насправді людина, можливо, Ви щось приховали навіть від самого себе.

«Якщо підпис людини майже такий самий, як й її почерк (розмір, стиль, нахил, сила натиску, відстань), це означає, що поведінка людини на публіці не відрізняється від тієї, що поза очима».

2. «Почерк — дзеркало душі», Інесса Гольдберг

Інессі Гольдберг легко вдається прочитати по почерку особистість: нюанси характеру, особливості поведінки, життєві пріоритети і навіть приховані помисли.

«Почерк — дзеркало душі» розкриє таємниці підсвідомості, дозволить читачу дізнатися, як з точки зору свідомості можна пояснити думки, вчинки, мотиви людини, і як це все знаходить своє місце у почерку. Занижена самооцінка, хвороби, страхи, емоційні розлади – всі ці питання автор розглядає в книзі і пояснює

з графологічної та психологічної позицій. Безсумнівна перевага книги полягає в авторських рекомендаціях стосовно того, як позбутися даних проблем.

Книга дає базове розуміння того, яким чином підсвідомість людини відображається в почерку. Вона описує людські потяги, потреби, травми, різні захисні механізми та інші глибинні особливості характеру.

3. «Мистецтво каліграфії», Девід Харріс

«Мистецтво каліграфії» – повна збірка того, що Вам потрібно знати про каліграфію для того, щоб оволодіти майстерністю письма. Починаючи із огляду західної каліграфії від античності до електронної ери, автор допоможе обрати читачеві писемні обладнання, а потім покаже, як саме каліграфічно писати, враховуючи кут нахилу та силу натиску. Девід Харріс розглядає 26 стилів і вказує на те, що саме їх відрізняє один від одного. Дана книга буде особливою знахідкою для тих, хто прагне навчитися каліграфії історичного письма, а для решти поціновувачів красивого почерку – відкриє нові навички майстерності.

«Мистецтво каліграфії починається з потрібних інструментів та матеріалів, і це повинно обиратися із великою пильністю».

4. «Мистецтво графології», Марія Бернард

«Мистецтво графології» – одна з основних, найбільш вичерпних ресурсів з аналізу почерку. Марія Бернард вперше розкриває тему графології як науки, історії її виникнення, а також її доцільність.

Чи можуть люди довіряти тому, про що читають, чи все можуть розповісти про людину знання графології?

Книга поділена на 3 частини: аналіз процесу написання, який включає в себе силу натиску під час письма, та яким чином з'єднані літери; аналіз загальної картини, аналіз стилю письма (нахил, петлі, товщина букв, відстань між словами).

Поміж всього, у книзі розкрито сотні висновків, які можна зробити із почерку. У додатку можна знайти такі теми як «Почерк серійних вбивць», «Детектор брехні», «Детектор підробок», «Типи особистості» та багато іншого. Найбільш цікаві розділи мають предметом досліджень почерк Вільяма Шекспіра, Гітлера та Менгеля.

Отже, якщо Ви ще маєте сумніви щодо правдивості графології, перегляньте «Мистецтво графології» Марії Бернард, може, саме їй вдасться Вас переконати.

5. «Поміж рядків: розуміння себе та інших завдяки аналізу почерку», Рід Хаес

Унікальний, як і відбитки пальців, наш почерк є відображенням власного внутрішнього світу. Рід Хаес показує, як практичні знання графології можуть дати уявлення про особливості Вашої особистості та людей, які Вас оточують.

«Поміж рядків» не тільки забезпечує обізнаність графології, а й проливає світло на наше кар'єрне, соціальне та приватне життя.

Науковець пояснює, чому підпис людей може відрізнитися від звичайного почерку і чому це трапляється. «Почерк настільки тісно пов'язаний з імпульсами головного мозку, що він є барометром настрою і фізичного, емоційного та психічного здоров'я».

Студент 2 курсу
Ляхович Андрій

**Шановні гості!
Раді Вас повідомити,
що найкращий період зимового сезону тільки розпочинається!**

Вже 10.03.2014 ми розпочинаємо «Оksamитовий сезон» який подарує Вам неймовірні враження від відпочинку та знижки на всі послуги курорту:

- Катання від 70 грн.;
- Прокат спорядження від 25 грн. на день;
- Знижки на проживання в готелях ТК «Буковель»;
- Знижки 30% у всіх ресторанах та кафе курорту;
- Знижки 30% на послуги лижної школи;
- Знижки 30% на послуги SPA центрів та оздоровчого центру.

Кращий період зимового сезону тільки розпочинається!

Плануйте свій відпочинок вже зараз.

Нагадаємо, що сезон катання гарантовано буде тривати до 15 квітня на всіх витягах. Після 15 квітня катання на курорті буде тривати доти поки стан трас буде це дозволяти та відповідати необхідним нормам та вимогам (фотозвіти сезону 2012/2013 та 2011/2012).

Країна «Буковель» запрошує Вас.

Слідкуйте за інформацією на нашому сайті. - See more at: <http://bukovel.com/news/zimoviy-sezon-2013-2014-u-tk-bukovel-shcho-novogo#sthash.YsAtkq2b.dpuf>

Он-лайн магазин абонементів :

shop.bukovel.info

+38 (0342) 59-55-59

+38 (044) 500-88-18

тел. 50-30-95

Ваш Партнер

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

Перфектум HD

м.тл. 54-36-35
м.об. (066) 817-95-73
Незалежності 18/16

салон краси

Для нотаток

- * Косметична палатка
- кератинові покривальні складки
- кератинові пуди
- кератинові сироватки та глибокі зволожувачі
- * Умовлення лінійного змиву: Волос, Ассортимент
- * Прокрашування лінійності
- * Мезотерапія
- * Шкілний
- * Біоревіталізація
- * Мезотерапія: Масаж
- * Антивітальніна чистка обличчя
- * Виліччя

консультації безкоштовні

Всі види зовнішньої реклами

ДИКИЙ ЗАХІД
PROFESSIONAL SERVICE

**ДИЗАЙН
ВИГОТОВЛЕННЯ
МОНТАЖ**

м. Івано-Франківськ, вул. Валова, 4 оф.3
тел.: 752-253, тел./факс: 507-187